

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116202669
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6116202669.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXX XX O. O., zast. JUDr. Peter Škrabák, advokát, Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. , so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500010842 zo dňa 27.03.2012, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 13C/41/2016 - 112, zo dňa 08. decembra 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „Súd určuje, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500010842 zo dňa 27.03.2012 uzavretá medzi žalobcom Y. Z. a žalovaným PROFI CREDIT SLOVAKIA, spol. s.r.o., je absolútne neplatná. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 100 %.“.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že takto rozhodol v ďalšom konaní, potom, čo na odvolanie žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 11.10.2017 č. k. 15Co/419/2016 - 90 zrušil rozsudok okresného súdu vydaný v danej veci a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s odôvodnením, že odôvodnenie rozhodnutia nedáva odpoveď, resp. chýba individuálne hodnotenie otázky naliehavého právneho záujmu na žalobcom navrhnutom určení.

3. V intenciách zrušovacieho rozhodnutia odvolacieho súdu v ďalšom konaní okresný súd skúmal, či žalobca má naliehavý právny záujem v zmysle § 137 CSP na požadovanom určení, teda že predmetná zmluva o úvere je absolútne neplatná, resp. či tento naliehavý právny záujem vyplýva z osobitného predpisu. Súd konštatoval, že v danej veci má žalobca daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, tento vyplýva z ust. § 3 ods. 5 prvej vety zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrániť spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Žalobca je v pozícii spotrebiteľa (slabšej zmluvnej strany) proti žalovanému ako dodávateľovi, má preto právny záujem na tom, aby sa odstránil prípadný nezákonný stav, ktorý bol vyvolaný žalovaným. Žalobca totiž v žalobe tvrdí, že boli porušené jeho práva ustanovené zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, že v zmluve chýbajú obligatórne náležitosti a k uzavretiu zmluvy písomnou formou vôbec nedošlo. Pri posudzovaní danosti naliehavosti právneho záujmu je významné to, či výrok rozhodnutia o tom, či je tu právo bude mať

za následok zmenu práv a povinností, alebo postavenia žalobcu v hmotnoprávnom vzťahu. Podľa názoru súdu žalobca má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere, pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, či žalovaný má voči nemu právo aj na ďalšie plnenie (na úroky z úveru a poplatky súvisiace s poskytnutým úverom), alebo toto právo nemá (má právo iba na vrátenie požičanej sumy), čo vo výsledku bude mať za následok aj zmenu povinností žalobcu v hmotnoprávnom vzťahu so žalovaným.

4. Následne súd zameral dokazovanie na predmet sporu. Opätovne súd prvej inštancie konštatuje, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca požiadal žalovaného o poskytnutie úveru, dňa 20.03.2012 podpísal formulár Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere. Túto vyplnenú Žiadosť (bod. 5 formulára) súd posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy t.j. že v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka dal žalobca návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi. V súlade s § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia návrhu žalobcu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalobcom). Žalovaný v bode 6. Žiadosti, ktorý nemohol vyplniť žalobca pri podávaní Žiadosti, uviedol iné údaje (konkrétne RPMN) oproti návrhu v bode 5., preto súd považoval konanie žalovaného (veriteľa) nie za prijatie návrhu predloženého žalobcom, ale za nový návrh. Ani dojednanie v bode 2. Zmluvných dojednaní (všeobecných podmienok), že dlžník súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti, nemôže umožniť veriteľovi uzatvoriť platne zmluvu bez toho, aby dlžník takýto nový návrh prijal v súlade so zákonom (vyžaduje sa písomný návrh a písomné prijatie návrhu). Žalovaný v konaní ani netvrdil a nepreukázal, že by žalobcovi zaslal „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“ v zmysle bodu 2.1. zmluvných dojednaní, preto súd konštatoval, že zmluva o revolvingovom úvere č.8500010842 zo dňa 27.03.2012 je absolútne neplatná. Zo strany žalobcu nedošlo k prijatiu protinávrhu, zmluva nebola uzatvorená v písomnej forme. Súd znova žalobe v celom rozsahu vyhovel, keďže ani žalovaný nárok žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil, k žalobe sa nevyjadril a nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP pomeru úspechu strán vo veci v spojení s ust. § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorého o výške náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Vo veci bol žalobca úspešný v celom rozsahu, súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania.

7. Žalovaný namieta, že v konaní neboli splnené procesné podmienky pre rozhodnutie o určovanom návrhu a tiež z dôvodu nesprávnych záverov, na základe ktorých súd rozhodol vo veci. Závery súdu odôvodňujúce naliehavý právny záujem na navrhovanom určení sú založené na hypotetických úvahách bez toho, aby mali oporu v súdnom konaní. Začatie rozhodcovského konania je výlučne procesná otázka, v takom konaní sa môžu riešiť aj nároky z neplatnej zmluvy (t.j. vydania bezdôvodného obohatenia) teda súd v odôvodnení rozsudku nevysvetlil, ako určenie neplatnosti úverovej zmluvy má taký účinok, že zamedzí začiatku rozhodcovského konania. Rovnako tak rozhodnutie súdu (ani keby bolo po právnej stránke správne) nespôsobuje neplatnosť rozhodcovskej zmluvy bez ďalšieho, ale len vtedy keď ide o dôvod spôsobujúci neplatnosť rozhodcovskej zmluvy.

8. Pokiaľ súd odvodňuje naliehavý právny záujem tým, že žalobca potrebuje mať vyriešenú výšku dlhu, tak výrok rozsudku neurčuje výšku dlhu a obsahovo je len prejudiciálnou otázkou pre takýto stav a záver. Čiže rozhodnutie súdu vôbec neusporadúva vzájomné vzťahy napevno a s konečným efektom. Okresný súd v rozpore s pokynom odvolacieho súdu opätovne nevyhodnotil správne otázku naliehavého právneho záujmu.

9. Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil tým, že medzi stranami nedošlo k uzavretiu zmluvy, pretože medzi bodom 5. a 6. sú rozdielne údaje o RPMN. Na to aby nejaká zmluva vznikla musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti t.j. fakultatívne, potom absencia takýchto, či už ich nedojednanie alebo ich neplatnosť má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie ale nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu

pre úverovú zmluvu vyplýva z ust. § 493 Obchodného zákonníka. Podstatnými náležitosťami sú dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Primárne žiadna dohoda o RPMN (aj keby bola reálne možná) nie je potrebná. V takomto prípade je zmluva bezúročná a bez poplatkov, ale nie neplatná.

10. Nie každá náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je upravená v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, môže byť predmetom konsenzu, sa dá dohodnúť. Tak je to aj v prípade RPMN, pri ktorej zákon ani nepredpokladá, že pôjde o výsledok dohody zmluvných strán o RPMN. Tento údaj sa nenavrhuje a nedojednávava v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN, žiadosť uvádza len údaj o predpokladanej RPMN.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť z vecne správnych dôvodov. Žalovaný opomína, že súd sa s otázkou naliehavého právneho záujmu náležite vysporiadal a riadne ho odôvodnil. Žalobca vedie so žalovaným pred Okresným súdom Banská Bystrica desať sporových konaní, z ktorých všetky boli vyvolané identickými zmluvami o úvere. V danom prípade ide o reálnu obavu žalobcu, že v prípade, ak by súd žalobe nevyhovel, nasleduje niekoľko ďalších zbytočných súdnych konaní, a to rozhodcovské konanie, konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku a následne konanie o zaplatenie dlžnej sumy. V prípade, ak by súd žalobe vyhovel, zabránil tým všetkým vyššie uvedeným konaniam a taktiež by bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté, akú sumu je žalobca povinný zaplatiť žalovanému, jednalo by sa iba o vrátenie skutočne poskytnutého plnenia. Dáva v tejto súvislosti do pozornosti rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/85/2017 zo dňa 25.10.2017, aj rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Csr/1/2016, 9Csr/1/2016 a 17Csr/1/2016, medzi žalobcom a žalovaným, v ktorých bol žalobca úspešný.

12. Vyjadrenie žalovaného k stanovisku žalobcu nebolo podané.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného zo dňa 21.01.2018 podľa § 34 CSP, pred prejednaním samotného odvolania v zmysle § 161 v spojení s § 378 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť, nakoľko odvolací súd zistil, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3OdK/198/2018 zo dňa 19.03.2018, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 26.03.2018, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Y. Z., nar. XX.XX.XXXX (v tomto konaní žalobca). Odvolací súd vzhľadom na predmet konania skúmal, či z dôvodu vyhlásenia konkurzu na žalobcu môže vo veci konať. Uvedené posudzoval v súlade s §§ 14, 47 a 67 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZoKR), či ide/nejde o konanie, ktoré by sa týkalo majetku podliehajúceho konkurzu, ktorý by tvoril konkurznú podstatu, t.j. majetku, ktorý patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu, ktorý nadobudol počas konkurzu, ktorý zabezpečuje úpadcove záväzky, iný majetok ako to ustanovuje zákon č. 7/2005 Z. z. Odvolací súd dospel k záveru, že predmet sporu - určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere (ktorú žalobca - úpadca uzatvoril ako dlžník) sa netýka majetku úpadcu podliehajúceho konkurzu, teda nedošlo k prerušeniu tohto konania vyhlásením konkurzu. Toto konanie sa týka výlučne posúdenia okolností uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere a toho, či boli dodržané všetky zákonné náležitosti pre jej platnosť, a teda či zmluva je, alebo nie je platná. Rozhodnutím súdu nemôže byť nijakým spôsobom ovplyvnený majetok žalobcu podliehajúci konkurzu, keďže v tomto konaní je predmetom výlučne posúdenia zákonnosti uzavretia zmluvy a nie samotného nároku. Teda v súlade s ust. § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z., keďže nejde o konanie, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, nie je účastníkom konania namiesto úpadcu správca súdom ustanovený úpadcovi, v danej veci súd môže konať s úpadcom, ktorý nestratil subjektivitu. Bez ohľadu na uvedené, dňa 27.09.2018 bolo v Obchodnom vestníku v súlade s ust. § 167 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, zverejnené Oznámenie, že konkurz vyhlásený na majetok dlžníka sp. zn. 3OdK/198/2018 končí z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, Zverejnením tohto oznámenia v Obchodnom vestníku sa konkurz zrušuje. Zrušením konkurzu zanikajú účinky podľa § 167b ods. 1, § 167c ods. 2 a 3 a § 167d ZoKR.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Žalovaný za podstatu nesprávosti právnych záverov súdu prvej inštancie považuje v odvolacom konaní to, že okresný súd nesprávne posúdil otázku naliehavého právneho záujmu žalobcu na žalobou požadovanom určení a taktiež, že nesprávne posúdil otázku ne/platnosti predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere.

17. Ust. § 137 CSP obsahuje demonštratívny výpočet druhov žalôb. Žaloby na plnenie sú upravené v písm. a), žaloby na splnenie povinnosti a žaloby na vyporiadanie práv v písm. b), klasická určovací žaloba v písm. c), pričom naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, a v písm. d) je upravená žaloba o určenie právnej skutočnosti, ak jej existenciu predpokladá osobitný predpis (napr. zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách, novinkou s účinnosťou od 01.01.2018 je ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z.).

18. V prejednávacom prípade sa okresný súd riadil tým, že žalobu podal žalobca - spotrebiteľ, kedy otázku naliehavého právneho záujmu na ním požadovanom určení je treba právne posúdiť so zreteľom na osobitnú právnu úpravu pre spotrebiteľa, jeho postavenie a princíp ochrany jeho práv vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj základné interpretačné pravidlo v spotrebiteľských sporoch o ochrane slabšej strany - spotrebiteľa.

19. Aj odvolací súd zastáva taký názor, že nie je možné vopred vylúčiť existenciu naliehavého právneho záujmu vo všetkých určovacích žalobách v spotrebiteľských veciach bez poznania skutkových okolností prípadu a jeho existenciu je potrebné skúmať vždy vzhľadom na výsledok, ktorý sa má navrhovaným rozhodnutím docieľiť. Potom aj ust. § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, na ktoré odkázal okresný súd v odôvodnení rozsudku, v znení: „proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva“ je možné vykladať tak, že pred nedostatkami zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú sankcionované zákonom, spadá aj spôsob ochrany vo forme žaloby o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere (daný prípad).

20. Rozhodovacia prax súdov nebola jednotná v otázke nutnosti, či potreby skúmania naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti, alebo bezúročnosti spotrebiteľských zmlúv zo strany spotrebiteľov. Súdny túto otázku posudzovali rôzne a spravidla, ako je vyššie uvedené v závislosti od konkrétnych okolností veci. Takto to urobil okresný súd aj v prejednávacom prípade, pričom odvolací súd sa s postupom okresného súdu a aj s jeho záverom, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere je daný stotožňuje. Odkazuje na dôvody, ktoré v odôvodnení rozsudku uviedol okresný súd.

21. Navyiac, od 01.01.2018 v zmysle aktuálne platnej a účinnej právnej úpravy v čase rozhodovania odvolacieho súdu, konkrétne ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, je zákonom výslovne upravená možnosť spotrebiteľa pred súdom domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Predmetné ustanovenie bolo do zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vnesené novelou zákona č. 279/2017 Z. z. a pokiaľ prechodné ustanovenia k tomuto zákonu výslovne neriešia aplikabilitu tohto zákonného ustanovenia na žaloby spotrebiteľa o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti podané do 01.01.2018, pokiaľ v čase rozhodovania odvolacieho súdu už je toto zákonné znenie platné a účinné, bol odvolací súd povinný na toto ustanovenie prihliadať pri svojej rozhodovacej činnosti. Pokiaľ teda ust. § 137 písm. c) CSP vymieňuje, že žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, avšak výslovne ustanovuje, že naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu a taktiež ustanovenie § 137 písm. d) CSP možno podať žalobu o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu, potom aj z tohto dôvodu odvolací súd rozhodujúci podľa právnej úpravy platnej v čase jeho rozhodovania musí prisvedčiť záverom okresného súdu, ktorý v čase svojho rozhodovania napriek tomu, že výslovne žiadne zákonné

ustanovenie neupravovalo právo spotrebiteľa domáhať sa takého určenia ako žiadal žalobca v žalobe (určenia že úver je bezúročný a bez poplatkov), dospel k záveru, že podľa okolností prípadu je tu daný naliehavý právny záujem na určení navrhovanom v žalobe žalobcu. V čase rozhodovania odvolacieho súdu už s poukazom na ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s ust. § 137 c) a d) CSP, naliehavý právny záujem spotrebiteľa nie je zo strany súdu potrebné skúmať.

22. Preskúmaním rozhodnutia vo veci samej dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd správne skutkovo a právne posúdil aj otázku žalobcom dožadovaného sa určenia neplatnosti zmluvy o úvere, a to z dôvodov, ktoré súd uviedol v odôvodnení rozsudku okresný súd.

23. Odvolací súd námietky žalovaného uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné a nemajú vplyv na výsledok rozhodnutia okresného súdu. Pokiaľ sa obsah odvolania žalovaného týka argumentácie, že údaj o výške RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je možné dohodnúť, okresný súd ani netvrdí, že tento údaj je výsledkom konsenzu. Podľa názoru okresného súdu problematický je spôsob uzavretia zmluvy, s čím sa vysporiadal podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku. Okresný súd správne poukázal na to, že ak žalovaný so žalobcom mienili uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, takáto zmluva v písomnej forme súdu predložená nebola. Na tom založil svoje rozhodnutie okresný súd. V tejto súvislosti možno uviesť, že v obdobných veciach bolo judikovaných veľa rozhodnutí súdmi Slovenskej republiky. Aj v danom prípade žalovaný voči rozsudku argumentuje svojimi úvahami a spochybňuje závery súdu, hoci na ne v množstve rozhodnutí súdov dostal opakovanú odpoveď, že pre vznik a pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje dvojstranný prejav vôle (§ 34 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a podpis oboma zmluvnými stranami teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi, pričom nesmie byť akýchkoľvek pochybností o tom, že pod aký text účastníci zmluvy pripojili svoj podpis (čo z hľadiska obsahu listiny podpisujú). Zmluva sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru aj zmluvou o úvere, túto skutočnosť však nemožno zneužívať k záverom, že došlo k vzniku zmluvy, k uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, kedy nie je vylúčená akákoľvek ďalšia manipulácia s textom (napr. dodatočné dopisovanie údajov do formulára po podpise dlžníkom) kedy dlžník podpísal iba žiadosť o poskytnutie úveru. Spotrebiteľ musí mať všetky ustanovením § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vyžadované náležitosti zmluvy k dispozícii v čase uzatvárania zmluvy t.j. v čase kedy ju sám podpisuje, na tejto skutočnosti je založené rozhodnutie okresného súdu.

24. Zo súdu predloženej písomnosti nazvanej „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500010842“ podpísanej žalobcom (dlžníkom - spotrebiteľom) dňa 20.03.2012 v Banskej Bystrici a žalovaným (veriteľom - dodávateľom) dňa 27.03.2012 v Bratislave, (ďalej Žiadosť/Zmluva) jednoznačne vyplýva, že žalobca okrem žiadosti s konkrétnym obsahom (vyplnený bod 5. formulára Žiadosť/Zmluva) nemohol akceptovať a podpísať aj bod 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere, pretože v čase keď žalobca Žiadosť/Zmluvu podpisoval táto časť formulára nebola vôbec vyplnená. (Žalovaný ju vyplnil až následne bez účasti žalobcu na svojom pracovisku v Bratislave a žalobcovi sa Žiadosť/Zmluva vrátila doplnená v bode 6. a podpísaná veriteľom s dátumom podpisu 27..03.2012. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, čo bol formulár návrhu zmluvy jednoznačne vyplýva, že dlžník mal vyplniť jednotlivé body okrem bodu 6. predmetnej žiadosti, kde je výslovne uvedené „nevypĺňajte“.) Správne túto Žiadosť okresný súd posúdil ako návrh žalobcu na uzatvorenie zmluvy. Treba trvať na názore, že chýba písomný prejav vôle dlžníka (žalobcu) o akceptácii údajov o schválenom úvere žalovaným (veriteľom) - že dlžník do zmluvného vzťahu s veriteľom určenými podmienkami chce vstúpiť. Súhlas žalobcu s revolvingovým úverom (vyjadrený podpisom dňa 20.03.2012 na Žiadosti/Zmluve) je len jednostranný úkon, ktorý nie je písomnou zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru, o splátkach, o výške úroku a ani iných náležitostiach spotrebiteľského úveru (ide o návrh na uzavretie zmluvy).

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.
Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).